

Vix tandem, cum non spondet medicina salutem,
Ad pœnas, sed & hæc leves facilesq; feratur,
Quas possit revocare: nocens si corrigat orsa.
Supplicis scelera extremis extrema pientur:
Ut nemo pereat: nisi quenquam morte perisset
Eius & intersit, quem morti destinat urna.

Hæc tibi Musa dicat nunc, ut sint ara virentis
Semper amicitia: quam mutua deinde fovebunt
Colloquia, illa notis chartas inscripta loquaces.
Iamq; Vale: atq; viam, quam suscipis auspice Iovâ,
Emetire poli comitatus gente ministrâ,
Et cave, si ve bibes Rhodanum seu Tybridis amnem:
Vnquam Gorlicii vel nostri obliviam potes.

Dop. 12. 1866.

AURELII
PRUDENTII
de
CHRISTI, DOMINI
&
SALVATORIS
nostri,
NATALI
HYMNUM,

qui
inscribitur

ad

IX. Calendas Januar.

seorsim edit,

inq;

ILLUSTRI AD NISSAM

eundem

1. *Notis Philolog. illustrandum,*
2. *Paraphrasi Latina exprimendum,*
3. *Metaphrasi vernacula reddendum,*
4. *Heterosi variâ donandum,*
5. *Parodiâ justâ ad usum transferendum,*
6. *Ex promptâ memoria in pleno Eruditorum
concessu recitandum,*

Anno clc Idc LXVI. D. XVII. Decembr.

P. P.

M. CHR. FUNCCIUS, Rector GORLICENSIS.

GORLICII, Typis CHRISTOPHORI ZIPPERI.

YYY088

Quid est, quod arctum cir-
culum
Sol jam recurrens deserit?
CHRISTUSNE terris nascitur,
Qui lucis auget tramitem.

Heu quàm fugacem gratiam
Festinaolvebat dies!
Quàm penè subductam facem
Sensim recisa extinxerat!

Coelum nitescat laetius,
Gratetur & gaudens humus:
Scandit gradatim denuò
Jubar priores lineas.

Emerge dulcis pufio,
Quem matris edit castitas,
Parens & expers conjugis,
Mediator, & duplex genus.

Ex ore quamlibet Patris
Sis ortus, & verbo editus:
Tamen paterno in pectore
Sophia callebas prius.

Quæ prompta coelū condidit,
Solum, diemq; & cætera,
Virtute Verbi effecta sunt
Hæc cuncta: Nam Verbū DEUS.

Sed ordinatis seculis,
Rerumq; digesto statu,
Fundator ipse & artifex
Permanit in Patris sinu.

Donec rotata annalium
Transvolverentur millia,
Atq; ipse peccantem diu
Dignatus orbem viferet.

Nam cœca vis mortalium
Vehementis inanes nenias,
Vel æra, vel saxa algida,
Vel ligna credebat DEUM.

Hæc dum sequuntur, perfidi
Prædonis In jus venerant,
Et mancipatam fumido
Vitam barathro immerferant.

Stragem sed istam non tulit
CHRISTUS cadentium gentium
Impunè, ne forsitan sui
Patris periret fabrica.

Mortale corpus induit,
Ut excitato corpore
Mortis catenam frangeret,
Hominemq; portaret Patri.

Hic

Hic ille natalis dies,
Quo te Creator arduus
Spiravit, & limo indidit,
Sermone carnem glutinans.

Sentisne virgo nobilis
Matura per fastidia
Pudoris intactum decus
Honore partus crescere?

O quanta rerum gaudia
Alvus pudica continet,
Ex qua novellum seculum
Procedit, & lux aurea!

Vagitus ille exordium
Vernantis orbis prodidit:
Nam tunc renatus sordidum
Mundus veternum depulit.

Sparsisse tellurem reor
Rus omne densis floribus,
Ipsasq; arenas Syrtium
Fragrasse nardo & nectare.

Te cuncta nascentem Puer
Sensere dura & barbaras,
Victusq; saxorum rigor
Obduxit herbam cotibus.

Jam mella de scopulis fluunt,
Jam stillat ilex arido
Sudans amomum in stipite,
Jam sunt myricis balsama.

O sancta præsepis tua,
Æterne Rex, cunabula,
Populisq; per seclum sacra,
Mutis & ipsis credita!

Adorat hæc brutum pecus,
Indocta turba scilicet:
Adorat excors natio,
Vis cujus in pastu sita est.

Sed quum| fideli Spiritu
Concurrat ad præsepia
Pagana gens & quadrupes,
Sapiatq;, quod brutum fuit;

Negat patrum profapia
Perosa præsentem Deum:
Credas venenis ebriam,
Furiisvè lymphatam rapi.

Quid prona per scelus ruis?
Agnosce, si quicquam tibi
Mentis resedit integræ,
Ducem tuorum principum.

Hunc,

Hunc, quē latebræ & obstetrix,
Et virgo foeta, & cunula,
Et imbecilla infantia,
Regem dederunt gentibus:

Peccator intueberis
Celsum coruscis nubibus,
Dejectus ipse & irritis
Plangens reatum fletibus.

Judæa tunc, fulmen crucis
Experta, qui sit, senties,
Quem, te furoris præside,
Mors hausit, & mox reddidit,

Quum vasta signum buccina
Terris cremandis miserit,
Et scissus axis cardinem
Mundi ruentis solverit.

Insignis ipse, & præminens
Meritum rependet congrua;
His lucis usum perpetis,
Illis gehennam & tartarum.

13. 1087.

Q. D. B. V.
LABORUM SUORUM
PRIMITIAS,

DEO, MUSIS, PATRIBUSq;
inclutæ

REIPUBL. GORLICENSIS
CONSCRIPTIS,
STRENÆ LOCO
D. D. D.

M. CHRISTIANUS FUNCCIUS,
RECTOR GORLICENS.

nec non &
OMNIUM ORDINUM LITERATOS

ad
ACTUM POETICO-RHETORICUM,
GENETHLIIS

Domini ac Servatoris nostri unici,
JESU CHRISTI,

S.
qui in

INCLUTO AD NISSAM,
Ad VII. Eid. Jan. Anno clō Ioc LXVII.

ab
OPT. SPEI ADOLESCENTIBUS
ex prompta habebitur memoriâ,
audiendum

OFFICIOSISS. INVITAT.

GORLICII, Typis CHRISTOPHORI ZIPPERI.

68088